

PÍSEŇ 0746

Ó hory, kopce a doliny

Moravská lidová
sbírka Fr.Sušil, úpr. L.Moravetz

1. Ó ho - ry, kop - ce a do - li - ny, jak jste mě bý - va - ly
u - při - mny! Když jsem já k vám cho - dí - val, když jsem já k vám
cho - dí - val, mě - sí - ček mně pěk - ně sví - tí - val.

2. Svítily hvězdičky překrásné, obloha, celé nebe jasné,
/: všechno všady vesele, :/ utěšení moje spanilé.
3. Chodil jsem přes všechny doliny, přes hory, louky a roviny,
/: chodníček mně ubýval, :/ když jsem si na Boha myslíval.
4. Myslíl jsem v srdci svém na něho, rozjímal jsem ty skutky jeho:
/: Bože, jak jsi rozmilý, :/ slavný, dobrotivý, spanilý.
5. Krásu tvou zvěstuje obloha, dobrotu dobrodiní mnohá,
/: nebe, země, dílo tvé, :/ k lásce probuzuje srdce mé.
6. Každý pozemský tvor tě vzývá, pták, jenžto nad mou hlavou zpívá,
/: všechno tě oslavuje, :/ nade mnou moc Boží zvěstuje.
7. Půjdu tak ve svatém pokoji, Pán Bůh mě na cestě zprovodí,
/: doved', Pane, doved' mě :/ po této časnosti do nebe.

sbírka Fr. Sušil